

[Valdemar Thomsen.]

ligt. Det er ødelæggende for vort Land. Paa den Maade vil naturligvis Pris- og Lønstigninger følge hinanden, og det vil gaa hurtigt, lige til Pengesystemet brøder sammen — og hvad saa? Ja, saa hjælper det i hvert Fald meget lidt, at det er Regeringen, der har Ansvaret, for vi kommer alle sammen til at dele den Skade, det medfører.

Under de forringede Vilkaar for vor Udenrigshandel, der længe har været en Kendsgerning, er der een Ting, der er helt sikker, og det er, at Levefoden her i Landet skal sættes ned, og saafremt det altsaa er Meningen, hvad det aabenbart er, at Tjenestemænd og ligestillede skal have usvækket Købekraft, maa Levefoden nødvendigvis sættes saa meget mere ned for andre Grupper af Befolkningen. Der er ingen Vej udenom.

Jeg har paavist, hvordan Indtjeningsmulighederne i Forvejen ligger, og enhver ved, at saa snart der er nok saa beskeden en fast Stilling ledig, strømmer det ind med Ansøgninger, ti Gange, hundrede Gange, ja, ofte tusind Gange saa mange, som der er Brug for. Derfor kan man kun opfatte det foreliggende Lovforslag som en Udfordring til de Dele af Befolkningen, der, naar Forslaget er vedtaget, tvinges til at affinde sig med endnu daarligere Eksistensmuligheder. At Arbejdsløsheden vil stige i samme Forhold som Lønnen og dermed Omkostningerne, det er uden for al Tvivl, og det er lidt vanskeligt at forstaa, at de, som til daglig, af ærlig Vilje maaske, spekulerer over, hvordan Arbejdsløsheden kan begrænses, synes at være de mest ivrige, naar det som her drejer sig om Merudgifter til Folk i faste Stillinger, Udgifter, som udmærket kunde spares.

Hvis den højtærede Finansminister havde været saa klog og forudseende, som man ellers undertiden faar Indtryk af at han er, vilde han for længst i Stedet for at befordre Udviklingen videre i den forkerte Retning have advaret sine Kolleger i Regeringen og Regeringens overordnede, Fagforeningerne, og saa vilde han i Stedet for ved denne Lejlighed at bøje sig for Charles Petersens Knaaldpisk have mindet Repræsentanter for Guld- og Sølvsnorene, Lærerne og Præsterne om, at de, netop de, sammen med Regeringens og Rigsdagens Medlemmer burde være de første til at efterkomme Statsministerens Opfordring til i en trang og fattig Tid at vise Forstaaelse over for Vanskelighederne og vise Samfundssind. Forudsat at Regeringen kunde afstaa fra sin Stemmekøbspolitik, skulde det ikke have været vanskeligt for Finansministeren

i den nuværende Situation at overbevise de Herrer Tjenestemænd om det fuldstændigt forkastelige ikke alene i Kravet om ekstrordinære Løntillæg, men ogsaa om Uholdbarheden i de pristalsbestemte Reguleringstillæg.

Samtidig med at dette burde være sket, burde Regeringen og Finansministeren have været klar til at fremsætte det, som under de nuværende fuldstændigt ændrede Forhold er paakrævet, nemlig Lovforslag, der vilde medføre, at Lønningerne saa vidt muligt kom til at staa i Forhold til det, der er afgørende, Produktionens Størrelse og Landets Eksportindtægter. Jeg ved ikke, om Regeringen maaske er af den Anskuelse, at Produktiviteten ikke er afgørende for Arbejdslønnens Højde. Alt tyder paa, at den højtærede Minister og Fagforeningerne ikke mener det, men saa er det blot uforstaaeligt, at de ikke, naar Hensynet til den Slags Smaating aabenbart ingen Rolle spiller, ikke fastsætter endnu højere Lønninger. Hvorfor gør man ikke det? Maaske den højtærede Finansminister, naar han nu tager Ordet, vil forklare, hvilke Hensyn der gør sig gældende, om der i det hele taget er noget at tage Hensyn til.

Fuldstændig inkonsekvent maa det imidlertid siges at være, at man sætter Lønningerne op og samtidig fra Regeringens Side driver en Rente- og Diskontopolitik, som er en direkte Hindring for, at Folk kan faa Arbejde til de Lønninger, som man laver Overenskomster om.

For om muligt at faa klaret Begreberne en Smule vil jeg bede den højtærede Finansminister her besvare følgende Spørgsmaal. For det første: Vil Ministeren paa-staa, at der i et Land som vort kan opret-holdes et indenlandsk Pris- og Omkostnings-niveau, der staa i afgørende Misforhold til Eksporterhvervenes Indtægter?

For det andet vil jeg bede Ministeren sige mig, hvilken Mening der kan være i, at han, samtidig med at han sætter Lønningerne op, gennem en Rentestigningspoli-tik skaber afgørende Hindringer for, at der kan skaffes Arbejde til de fastsatte Lønninger.

For det tredie: Hvilke Dele af Befolkningen mener Ministeren kan tage den ekstra Nedgang i Levefoden, som en Sik-ring af Tjenestemandslønningerne efter Pris-tallet nødvendiggør? Da jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til videre For-handling i et Udvalg, vil jeg, for at hele Tinget kan være orienteret om Regeringens Stilling, bede Ministeren om et klart Svar paa disse Spørgsmaal, for hvilket jeg vil være taknemmelig. Nu ved jeg selvfølgelig